Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2014–2015

26 991 Voedselveiligheid

Nr. 451 BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 9 januari 2015

Op 13 november jongstleden (Handelingen II 2014/15, nr. 24, item 5) heeft u mij gevraagd om de stand van zaken van de invoering van de nieuwe verplichtingen van de etiketteringswetgeving, die op 13 december van kracht is gegaan. De aanleiding was de berichtgeving in het dagblad «De Gelderlander»[1] dat een deel van het bedrijfsleven nog niet klaar is voor de nieuwe regels die ervoor moeten zorgen dat de consument goed geïnformeerd wordt over het product. Hieronder informeer ik u over de stand van zaken van de invoering van de (nieuwe) verplichtingen van deze Europese verordening.

Op 13 december 2011 is de Europese verordening over de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten ((EU) nr.1169/2011) in werking getreden. Het betreft een herziening van een aantal oude richtlijnen op het gebied van de algemene etikettering van levensmiddelen en de voedingswaarde etikettering. De verordening is nu rechtstreeks geldend in alle Europese lidstaten.
Grotendeels zijn de oude bepalingen overgenomen in de nieuwe verordening, maar ook is een aantal nieuwe elementen opgenomen. Alle bepalingen in de regelgeving komen tegemoet aan de doelstelling van de nieuwe verordening om een hoog niveau van bescherming van de gezondheid te bieden en de consument goed te informeren over de aard en samenstelling van producten, zodat hij een weloverwogen aankoopkeuze kan maken.

Nieuwe elementen in de verordening die meebrengen dat het bedrijfsleven aanpassingen moet aanbrengen in de informatievoorziening zijn met name:
– een verplichting voor een minimale lettergrootte op het etiket;

[1] «Boete dreigt voor horeca en voedingsbedrijven om etiketten» (door Annemiek van Dongen), gepubliceerd op 13 november 2014

kst-26991-451
ISSN 0921 - 7371
’s-Gravenhage 2015

– de verplichte informatie over allergenen die naast de vermelding op voorverpakte levensmiddelen nu ook bij het aanbieden van niet-voorverpakte levensmiddelen moet worden verstrekt. Ten behoeve van de uitvoerbaarheid van deze verplichting is via een nationale bepaling (Warenwetregeling Allergeneninformatie niet-voorverpakte levensmiddelen) geregeld dat een ondernemer de informatie ook mondeling mag verstrekken, maar dat de ondernemer informatie schriftelijk beschikbaar moet hebben. Hiermee wordt de ruimte die de verordening biedt benut;
– een verplichte herkomstetikettering voor bepaalde soorten vlees;
– de vermelding van het gebruik van imitatieproducten bij de benaming van het product;
– vermeldingen als «ontdooid» en «ingevroren op.»;
– per 13 december 2016 een verplichte voedingswaarde declaratie op alle voorverpakte levensmiddelen, enkele uitzonderingen daargelaten.

Sinds de inwerkingtreding in 2011 bereiden het bedrijfsleven en de NVWA zich voor op de invoering van de verplichtingen vanuit de nieuwe verordening. Dit heeft tot veel discussie over de implementatie geleid. In de Europese werkgroep voor voedselinformatie zijn op veel vragen antwoorden gegeven door experts van de lidstaten en de Europese Commissie. Deze vragen en antwoorden zijn gepubliceerd op de website van de Europese Commissie (htttp://ec.Europa.eu/food/food/labellingnutrition/foodlabelling/index_en.htm).

Met deze informatie is het bedrijfsleven aan de slag gegaan. Ik heb geconstateerd dat een aantal brancheorganisaties handleidingen heeft gepubliceerd om hun leden voor te bereiden op de implementatie van de nieuwe etiketteringsregels. Ik heb ook gezien dat bedrijven hun etiketten inmiddels hebben aangepast. Aangezien het om complexe en relatief gedetailleerde regelgeving gaat, verwacht ik dat er ook nu nog vragen zullen zijn. Zo nodig zullen hierop antwoorden worden gegeven. De NVWA houdt hiermee rekening bij het toezicht en de handhaving.

Zoals gezegd bereidt ook de NVWA zich voor op de inwerkingtreding van de verordening.
In mijn brief van 15 mei jongstleden[2] heb ik aangegeven wat de inzet van de NVWA in de komende periode zal zijn. In 2015 wordt prioriteit gegeven aan de handhaving op misleidende etikettering van voorverpakte levensmiddelen en wordt steekproefsgewijs bekeken of het bedrijfsleven de nieuwe verordening op de juiste wijze implementeert. Op basis van de bevindingen in het komende jaar, zal de NVWA in het jaarplan voor 2016 het vervolg van het toezicht op de verplichtingen vanuit de etiketteringswetgeving vaststellen.

Ik concludeer nu dat binnen de kaders van een optimale informatievoorziening aan de consument en de praktische uitvoerbaarheid voor het bedrijfsleven en de toezichthouder door alle partijen hard gewerkt wordt aan de invoering van de verplichtingen vanuit deze verordening. In de komende tijd zal ik de vinger aan de pols houden bij de voortgang van de invoering van de (nieuwe) verplichtingen.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E.I. Schippers

[2] Kamerstuk 26 991, nr. 416